

lig er bekymrede for det merarbejde, som det giver, når man skal etablere et mere individuelt kundeforhold. Den del af det kan vi ikke løse; det vil selvfølgelig være mere kompliceret at have et individuelt kundeforhold, men vi kan sørge for, at det sker på en så lidet bureaukratisk og på en så betryggende måde som overhovedet muligt, og det vil jeg gerne give tilsagn om.

Og så vil jeg til hr. Hindrup Andersen sige, at han selvfølgelig under udvalgsarbejdet vil få den redegørelse, han efterlyser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om kemiske stoffer og produkter. (Administration af miljømærkeordninger, Svanemærket).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 19/3 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Som teksten i lovforslaget antyder, er det altså ikke Svanemærket, vi skal behandle i dag, men ikke desto mindre er der jo i en parentes under selve overskriften nævnt netop Svanemærket. Vi har tidligere her i en debat om et beslutningsforslag om samme emne konstateret, at det jo allerede var indeholdt i regeringens lovpro-

gram, og derfor kan det heller ikke undre, at det netop kommer som et lovforslag. Men det er jo i høj grad et teknisk lovforslag, der giver mulighed for netop at tilslutte sig på visse betingelser.

I al korthed er det nok værd stadig væk at bemærke, at vi med Svanemærket sammenholdt med andre, som har været nævnt i den her forbindelse, EU's miljøblomst, det tyske miljømærke, for øjeblikket står med det, skal vi sige, rigtige og bedste alternativ til en større international miljømærkning.

Lovforslaget er også i særdeleshed en præcisering af de beføjelser til at tilslutte sig diverse miljømærkninger, som ministeren jo rent faktisk allerede har i gældende lovgivning, men dette er en miljømærkning, som giver mulighed for at koordinere med netop Svanemærket.

Og så opnår vi jo i høj grad også en anden gevinst her, for i modsætning til det, vi kører i øjeblikket, nemlig arbejdet med EU's miljøblomst, så tages der med denne lovgivning afsæt til en overflytning af ansvars- og administrationsområdet til en privat organisation, og det synes jeg er ganske afgørende, for her kommer vi tættest muligt på både forbruger og producent.

I den formulering ligger jo, at man med de to organer, man skitserer, og som selvfølgelig harmonerer med det nordiske svanemærke i øvrigt, her har et navn, som er ansvarshavende for de organisatoriske styringsorganer, og vi får lagt det daglige og praktiske arbejde over i en rent privat organisation, hvori bl.a. optagelse og kriterieudarbejdelse og revision og afgiftsopkrævning osv. kan ligge. Der har så også i andre sammenhænge været nævnt, at et organ som Dansk Standard kunne være dette organ.

Vi må jo også erkende, at EU's miljømærke i øjeblikket mindst talt har mangel på succes. Det har vi diskuteret tidligere, og i erkendelse af dette er det Socialdemokratiets helt klare overbevisning, at Svanemærket rent organisatorisk er en ganske udmærket model at arbejde videre med, men sideløbende med det slipper vi selvfølgelig ikke EU-arbejdet, for vores langsigtede mål er, at det er et EU-dækkende mærke, som vi arbejder for.

Vi er selvfølgelig heller ikke blinde for de svagheder, som tidligere har været nævnt omkring Svanemærket. Én af de ting, der tit har været nævnt, har været prisen, gebyrerne. Der har vi også set, at de foreløbige forhandlinger på andet plan, ikke på det politiske plan, allerede har givet os mulighed for forventninger om, at